

Zár a hangyavár

Két kicsi hangya
ősz avarban,
morzsát görget,
könnyen, gyorsan.

Nézd csak, a csápjuk
int a világnak,
fürgén lépnek
csepp kis lábak.

Bolyban a többi
őrzi a várost,
mindjárt zárnak,
tél jön már most.

Elreteszelnek
ablakot, ajtót,
megsürgetnek
minden lurkót.

Két kicsi hangya,
hogy le ne késsen,
szökken, s csúszik
nadrág-féken.

Bent van a morzsa,
tömve a raktár,
sok kis hangyánk
télen rájár.

Koppan a fagy, de
ők sose bánják,
jön még új nyár,
vígán várják.

Csirip-vers

Etetömre cinke röppent,
magot csippent, csip-csirip.
Megkértem, hogy barátkozzunk,
s azt felelte: csip-csirip.
Még több magot adtam neki,
örvendezett, csip-csirip.
Aztán elszállt, én meg néztem –
itt hagyott a kis csirip.
Másnap újra jött a cinke,
vígán evett, csip-csirip.
Én meg mosolyogva lestem,
csirip, csirip, csip-csirip

Cicabaj

Luca cica fára mászott,
felhőt akart enni.
Hanem a fa nagyon magas,
hogyan tud majd lejönni?

Pityke kandúr arra kószált,
karmát fente éppen,
észrevette Luca cicát
a fa tetejében.

Fel is miákolt ő neki:
– Mit nyávogsz te ott fenn?
Gyere inkább, kergetőzzünk,
fussunk egyet itt lenn!

– Ó, te kandúr – szólt a Luca –,
mennék én, ha tudnék,
de a fejem nagyon szédül,
félek, lezuhannék.

– Nem zuhansz le, ha segítek –
dorombolta Pityke,
s nyomban felszaladt a fára,
fűrge volt és hetyke.

Segített a kiscicának,
lehozta a földre.
Azóta is kergetőznek
vígán körbe-körbe.

Flamingó faggató

– Hosszú lábú mesemadár,
honnan van e szép ruhatár?
Mitől rózsaszín a tollad?
És ha fázol, megváltozhat?

– Flamingó a becses nevem,
s étrendemnek köszönhetem
rózsaszínű tollazatom.
Fázásom sem másít azon.

– Miért hívnak flamingónak?
Nem tartod ezt furcsa szónak?
És a csőröd miért görbe?
S mondd csak: jársz-e néptánc-körbe?

– Nevemet a tűzről kaptam;
lángot jelent, elfogadtam.
Csőrömmel a vizet merem,
tényleg görbe, de szeretem.

Csapatommal minden évben
táncot járunk büszkén, szépen.
Fejünk fordul egy ütemre,
testünk mintha egy test lenne.